



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 36/2019
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ибрахим Танкосић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник Мурат Бачевац, адвокат из ..., ради утврђења обима заоставштине, права својине и намирења по основу поклона, по тужби и ради утврђења непостојања права на наслеђе и утврђења права својине по противтужби, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4737/17 од 15.08.2018. године, у седници одржаној 05.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4737/17 од 15.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судске јединице у Тутину П 85/17 од 24.10.2017. године, у првом ставу изреке, утврђено је да су тужени делимично намирени у својим наследним деловима из заоставштине пок. ИИ из ..., и то ВВ у делу од 12,50% доделом означених парцела, а ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ у делу од 12,64% доделом означених парцела њиховом правном претходнику оцу пок. ЈЈ, за живота оставиоца. У другом ставу изреке, утврђено је да су тужиле, по основу поклона и одржаја, сувласнице са по 1/2 дела означене парцеле, а тужени обавезани да им ово право признају и трпе одговарајући упис у јавне књиге. У трећем ставу изреке, утврђено је да су тужиле делимично намирене у својим наследним деловима из заоставштине пок. ИИ, доделом означених парцела њиховом правном претходнику оцу пок. КК, за живота оставиоца. У четвртном ставу изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев да се утврди да су тужиле намирене у својим наследним деловима из заоставштине пок. ИИ преко утврђеног процента из трећег става изреке ове пресуде, а до потпуног намирења. У петом ставу изреке, утврђено је да тужени по основу наследства иза свога оца и деде имају право сувласништва од по 1/3 дела на описаним непокретностима, а тужиле су обавезане да туженима ово право признају и дозволе им одговарајући упис у јавне књиге. У шестом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужени тражили да се према тужилама утврди

право својине у деловима од по 1/3 на описаној парцели. У седмом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4737/17 од 15.08.2018. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у делу другог става изреке којим је утврђено да су тужиље по основу одржаја сувласнице са по 1/2 дела описане парцеле што су тужени дужни да признају и трпе одговарајући тужиља упис у јавне књиге, као и у шестом ставу изреке. У другом ставу изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу другог става изреке и одбијен је тужбени захтев да се утврди да су тужиље по основу поклона сувласнице са по 1/2 дела описане парцеле као неоснован. У трећем ставу изреке, одбачена је жалба тужених у односу на пети став изреке првостепене пресуде као недозвољена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужиље су дале одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења обима заоставштине, права својине и намирења по основу поклона поднета је 05.03.2013. године, а у поднеску од 29.07.2015. године и у уводу другостепене пресуде означено је да је вредност спора 100.000,00 динара. Противтужба ради утврђења непостојања права на наслеђе и утврђење права својине поднета је 09.04.2013. године, а вредност спора није означена, па вредност предмета спора износи 100.000,00 динара.

Пошто је очигледно да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужених није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић